

Секва звънъ! Назадъ се влава
Бронзовъ строй прѣдъ строенъ врагъ,
Строгъ и тъменъ проецава
Ревъ на лъвъ — за бранна слава!
Ревъ на лъвъ изъ роденъ стягъ!

Богъ отсжди! — повалени
Рухватъ бронзови стѣни,
Облакъ черъ разкъсанъ стене,
Бѣгатъ войни, устремени
Къмто родни планини.

Трижди се небе разтвори,
Трижди спусна жаръ и пламъ,
Къмъ обезумѣли взори
Тржбенъ позикъ проговори
За позоръ, за вѣченъ срамъ.

Мигомъ се безумци спрѣха
Въ дъждъ и задухъ разжаренъ,
Слаби роби възридаха,
Своя боенъ стягъ видяха: —
Пламъкъ надъ врага развѣнъ.

Господи, недѣй оставя
Бранна честь подъ вражи кракъ!
Стройъ, прѣдсмъртенъ проецава
Ревъ на лъвъ — о, бранна слава!
Гине, гине роденъ стягъ!